

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Andrei Harghel și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Octavian Bodareu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 august 2013, în cauza penală privindu-l pe

Coreni Petru Filaret, *născut la 27 martie 1969, originar din s. Risipeni și domiciliat în s. Nicolaevca, r-nul Fălești.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.04.2013 – 11.06.2013;

Instanța de apel: 02.07.2013 – 16.08.2013;

Instanța de recurs: 16.10.2013 – 18.12.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 11 iunie 2013, Coreni P., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (1) CP, la închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Măsura preventivă în privința inculpatului – arestul preventiv, a fost lăsată în vigoare pînă la rămînerea definitivă a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, în fapt, a constatat că, Coreni P., la 25 februarie 2013, aproximativ în jurul orelor 16,00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în locuința sa, situată în s. Nicolaevca r-nul Fălești, în urma unor relații ostile, apărute între dînsul și soția, Coreni L., urmărind scopul de a o omorî, intenționat i-a aplicat ultimei, cu un cuțit de bucătărie, multiple lovituri în regiunea toracelui și abdomenului, cauzându-i astfel victimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 25 din 26.02.2013, leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora aceasta a decedat pe loc.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) CP – *omorul unei persoane*.

Prin rechizitoriu, Coreni P., a fost învinuit în baza art. 145 alin. (2) lit. j) CP, adică *omorul unei persoane săvârșit cu o deosebită cruzime*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 CPP, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței judecătoreiei Fălești din 11.06.2013, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Coreni P. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) CP, și anume, de omorul unei persoane, săvârșit cu o deosebită cruzime, aplicându-i o pedeapsă cu închisoare de 13 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În argumentarea celor invocate, apelantul a menționat că sentința este nelegitimă în partea excluderii din acuzarea imputată inculpatului a calificativului, prevăzut de lit. j) alin. (2) art. 145 CP „*deosebită cruzime*”, acest fapt fiind, în opinia apelantului, în contradicție cu probele prezentate de partea acuzării și examinate în cadrul ședințelor de judecată, or în conținutul sentinței, instanța nu și-a expus poziția sa asupra lipsei în acțiunile inculpatului Coreni P. a calificativului „*omor săvârșit cu o deosebită cruzime*”, limitându-se doar la constatarea că, „*în ședința de judecată nu s-a stabilit intenția inculpatului Coreni Petru de a-i cauza victimei suferințe deosebite sau manifestări sadice, multiplele lovituri de cuțit în prezentul caz nu sunt suficiente pentru a reține în acțiunile inculpatului deosebita cruzime*”, fără a motiva de ce probele prezentate de către partea acuzării în acest sens nu sunt pertinente și concludente, pentru a demonstra prezența acestui calificativ în acțiunile inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 august 2013, s-a respins, ca nefondat, apelul declarat de procurorul D. Burlacu, în cauza penală privind-l pe Coreni P. cu menținerea sentinței judecătoreiei Fălești din 11 iunie 2013, fără modificări.

5. În argumentarea deciziei adoptate, instanța de apel a statuat că starea de fapt reținută de către prima instanță în sarcina inculpatului Coreni P., calificată în baza art. 145 alin. (1) CP, și expusă conform prevederilor legii în sentința atacată, a fost probată la judecarea cauzei integral, prin probatoriul administrat, astfel fiind respinse ca nefondate motivele apelantului referitor la recalificarea acțiunilor lui Coreni P., din art. 145 alin. (1) CP în baza art. 145 alin. (2) lit. j) CP.

Instanța de apel a mai menționat că, la judecarea cauzei, instanța de fond a stabilit, că învinuirea nu a prezentat careva probe care ar dovedi intenția inculpatului Coreni P. de a săvârși omorul cu o deosebită cruzime, astfel cum se pretinde în apelul depus, or, latura subiectivă a omorului în aceste circumstanțe se

caracterizează prin intenție directă sau indirectă față de moartea victimei, precum și prin conștientizarea faptului, că victimei sau persoanelor apropiate acesteia i se cauzează suferințe deosebit de chinuitoare.

Or, atât în ordonanța de punere sub învinuire din 17.04.2013, cât și în rechizitoriu nu este specificat prin ce anume s-a manifestat în acțiunile lui Coreni P. deosebita cruzime, învinuirea limitându-se numai la menționarea „*manifestând o cruzime deosebită*”, însă cauzarea multiplelor leziuni corporale nu întotdeauna poate fi considerată expresie a unei deosebite cruzimi.

Prin urmare, instanța de fond și-a motivat minuțios concluzia sa privitor la faptul de ce probele prezentate de către partea acuzării în acest sens nu sunt pertinente și concludente, pentru a demonstra prezența acestui calificativ în acțiunile lui Coreni P., iar numai faptul că, lipsirea de viață a victimei Coreni L., a fost prin „*aplicarea de multiple lovituri de cuțit*”, prin sine nu dovedește, că victimei i-au fost provocate suferințe deosebite, adesea numărul mare al plăgilor cauzate își poate găsi explicația în starea de agitație a făptuitorului, cum era în momentul comiterii crimei, potrivit materialelor dosarului. La fel, suferințele victimei nu vor fi de maximă intensitate atunci când cauzarea unor plăgi multiple se realizează în timpul unei altercații și într-un interval de timp relativ scurt.

În consecință, instanța de apel a considerat, că concluziile instanței de fond cu privire la calificarea acțiunilor săvârșite de inculpat și stabilirea pedepsei acestuia corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzut de art. 7 CP, scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute de art. 61,75 CP și în atare circumstanțe sentința urmează a fi menținută fără modificări, iar apelul respins ca nefondat.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care se solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a invocat argumente identice celor expuse în cererea de apel, menționând că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită. Probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată dovedesc integral vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) CP.

Recurentul invocă că conform declarațiilor medicului legist, la victimă au fost stabilite 5 plăgi penetrante și multiple echimoze la torace și la membrele superioare și inferioare, ceea ce dovedește în continuare dorința inculpatului nu doar de a provoca decesul victimei, dar de a-i produce suferințe fizice, or multitudinea plăgilor tăiate și a loviturilor corporale determină acuzarea să solicite aplicarea față de inculpat a pedepsei în baza art. 145 alin. (2) lit. j) CP.

În drept, recursul ordinar declarat se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) al CPP.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) CPP, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) CPP.

Potrivit pct. 6) alin. (1) art. 427 CPP, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă la judecarea cauzei, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare.

Așadar, recurentul critică decizia instanței de apel pentru că: „*decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”. Însă, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) CPP, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 CPP, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la adoptarea sentinței instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia expusă în pct. 1 al prezentei decizii.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteza a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate

aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 145 alin. (1) CP, adică omorul unei persoane.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs conchide că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

În continuare, referitor la pretinsa eroare invocată de recurent prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 CPP, adică situația când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal relevă că, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seamă de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de fond și apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din textul deciziei recurate, se constată că instanțele ierarhic inferioare au cercetat toate probele prezentate și le-au apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor și care, în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului Coreni P., de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) CP. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii recurate și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Instanța de recurs apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanțele inferioare, precum și, calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, după semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) CP.

Astfel, Coreni P. prin rechizitoriu, a fost pus sub învinuire în baza art. 145 alin. (2) lit. j) CP, adică pentru săvârșirea omorului cet. Coreni L., cu o deosebită cruzime. Totodată, Colegiul penal constată că, contrar prevederilor art. 281 alin. (2) și art. 296 CPP, acuzatorul de stat, în speța discutată, nu a adus învinuirea, în aspectul în care a susținut-o pe parcursul judecării cauzei, și anume, că probele administrate demonstrează cu certitudine vinovăția lui Coreni P. în săvârșirea omorului premeditat cu o deosebită cruzime, or în învinuirea adusă acestuia, nu a fost specificat în ce constau aceste elemente calificative, *de deosebită cruzime*.

Nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul examinării cauzei de instanțele ierarhic inferioare, acuzatorul nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor ce sînt caracteristice pentru omorul săvârșit cu o deosebită cruzime, or, în actul de învinuire a lui Coreni P., acuzatorul de stat a descris doar mecanismul producerii

leziunilor corporale la victimă, aplicarea multiplelor lovituri în regiunea toracelui și abdomenului, fără a specifica în ce s-au manifestat acțiunile inculpatului, care ar permite instanței de a menține calificarea faptei imputate inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. j) CP.

În continuare, referitor la calificarea faptelor inculpatului în conformitate cu art. 145 alin. (2) lit. j) CP, Colegiul penal consideră că în cadrul examinării cauzei aceasta nu s-a confirmat, iar fapta inculpatului corect a fost recalificată în conformitate cu art. 145 alin. (1) CP, pentru următoarele considerente.

La calificarea faptei în conformitate cu art. 145 alin. (2) lit. j) CP, adică la reținerea în calitate de circumstanță agravantă *săvârșirea infracțiunii de omor a unei persoane cu o deosebită cruzime*, acuzatorul de stat a ținut cont și s-a bazat doar pe multiplele lovituri aplicate de inculpat în regiunea toracelui și abdomenului victimei.

Sub acest aspect, Colegiul menționează că corect s-a conchis de către instanța de fond și cea de apel că, prezența multiplelor lovituri de cuțit în prezentul caz nu sunt suficiente pentru a reține în acțiunile inculpatului circumstanța agravantă a omorului - *cu o deosebită cruzime*, or pentru o atare calificare este necesar ca inculpatul la comiterea infracțiunii să-și dea seama de faptul că săvârșește infracțiunea cu o deosebită cruzime, să prevadă urmarea prejudiciabilă a faptei sale și să-și dorească în mod conștient survenirea acestei urmări manifestate prin cauzarea unor suferințe fizice intense victimei.

Conform art. 145 alin. (2) lit. j) CP și practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție, noțiunea de „*cruzime deosebită*” se îmbină atât cu metodele omorului cât și cu alte circumstanțe care demonstrează manifestarea unei cruzimi deosebite de către vinovat.

Săvârșirea omorului cu o deosebită cruzime presupune în primul rând comiterea infracțiunii prin cauzarea unor suferințe fizice sau psihice intense, inutile, printr-o prelungirea nejustificată a acestor suferințe în timp. De asemenea, la reținerea circumstanței agravante *cu o deosebită cruzime*, urmează a se ține cont de faptul că persoana făptuitorului la săvârșirea infracțiunii se evidențiază prin trăsături negative evidente, ferocitate, cruzime extremă, neîndurare, necruțare etc.

De asemenea, instanța de recurs menționează că *cruzimea* este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului, victima simte dureri fizice și morale, totuși, omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să ia viața victimei, dar îi prelungește durerea, torturând-o, maltratând-o, molestând-o.

Aprecierea cruzimii deosebite la săvârșirea omorului se poate manifesta prin cauzarea unor plăgi multiple (când există probe suficiente care dovedesc intenția de a comite omorul cu deosebită cruzime), însă atestarea uneia din metodele

prezentate mai sus nu întotdeauna poate fi considerată expresie a cruzimii deosebite.

Astfel, adesea, cauzarea unor plăgi multiple poate fi explicată prin forța fizică slabă a făptuitorului, acesta fiind în stare de ebrietate ori prin calitățile vulnerante reduse ale mijlocului sau instrumentului de săvârșire a infracțiunii (care nu a fost ales special de către făptuitor). De asemenea, numărul mare al plăgilor cauzate își poate găsi explicația în starea de agitație a făptuitorului, în incapacitatea lui de a evalua adecvat situația.

La fel, suferințele victimei nu vor fi deosebite, atunci când cauzarea unor plăgi multiple se realizează în timpul altercației și într-un interval de timp relativ scurt, cum a avut loc în cazul respectiv.

Atât instanța de fond cât și cea de apel corect au stabilit, că circumstanțele în care a acționat inculpatul Coreni P., aplicarea loviturilor în regiunea organelor vitale cu intensitate și putere, denotă faptul, că acțiunile lui au fost cuprinse cu intenția de a cauza moartea lui Coreni L., iar în speță, prezența plăgilor multiple nu pot fi temei de calificarea a omorului săvârșit cu o deosebită cruzime.

Prin urmare, Colegiul reține că moartea biologică a victimei a fost cauzată de lovitura cu cuțitul în regiunea cordului, iar localizarea acestor lovituri demonstrează faptul că inculpatul a dorit survenirea rapidă a morții victimei, acesta nu și-a dorit crearea de suferințe inutile, intense și prelungite în timp a persoanei, or zona inimii este o regiune vitală a corpului uman.

Celelalte leziuni reieșind din caracterul lor nu pot constitui un temei de a considera că infracțiunea a fost săvârșită cu o deosebită cruzime, or, ele au fost aplicate în rezultatul altercației dintre inculpat și victimă.

Existența acestor plăgi este justificată prin starea de agitație a făptuitorului, în incapacitatea lui de a evalua adecvat situația, or din materialele cauzei rezultă cu certitudine că înainte de săvârșirea infracțiunii între inculpatul Coreni P. și victima Coreni L., au avut loc mai multe certuri în familie.

De asemenea, Colegiul reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și apel și, cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport cu prevederile art.424 alin.(2) CPP, temeiuri de casare a hotărîrii atacate, nu s-au stabilit.

În consecință, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de fond și cea de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei,

cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite, iar fapta săvârșită corespunde încadrării juridice a normei penale în baza căreia inculpatul a fost condamnat.

8. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) CPP, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Octavian Bodareu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 august 2013, în cauza penală privindu-l pe Coreni Petru Filaret, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte /semnătura/ Constantin Gurschi

Judecători /semnătura/ Andrei Harghel

/semnătura/ Constantin Alerguș

Copia corespunde originalului
Președintele ședinței

Constantin Gurschi